

Ku^s temma föikumatta lotus^t Jummal^a pe^äle
täieste temmale kätte tassuti.

4

Jummal^a någgematta armo^{, w} litsus.

Saugel maal hommiko pool ellas üks
weike rahwa selts, mis kanges^e hoidis eb-
hauseso ja woéra jummal^a tenistusse pole.
Said siis, kui nende funninglik wallitseja
olli surnud, issek^eksis ridus^e selle mehhe
pärrast, kedda piddid omnia^s seust se sur-
nud funninga assemele wallitsema. Wöd-
sid vimaks sedda nou, üht üsna wobra^s
meest, Jéraeli soust, Abia nimmi, enne^ete
jure futsuda, et kui funningas nende ülle
wallitseks. Se slundis sel aitol, mil Sal-
maneser, Assuri rigi funningas, Israeli
riki olli árraháwwitand ja rahvast wangⁱ
winud. — Abia olli tark ja jummalakart.

Jik mees, kelle südd^a raekeks läks, need al-
wad paggana usso wisid nähh^es, mis ollid
likumas^s nende jures^t, kedda ta piddi eddes-
piddi wallitsema. Kui keik melitamine,
lahke passuminne ja kowwa maenitseminne
ei mõddund suggugi, rahva meelt põdrda,
läks funninga waim nukraks temima sees.
Agga Íssanda Waim rákis temma wai-
mule, ütteldes: „Kas sa ehk mõtled, nago
ma ei jáks selle rahwa wodra^s jumma-
latte kuiud árrahukata? Kannatan agga
nendega, ja lass^e omma armo-pákest pais-
ta nende pe^äle. Te sinna nendasamoti!“
— Sedda maenitsus^t mõda wallitse^s Abia
eddespiddi kannatliku ja targa melega.
Rahwa luggu läks sest ful muist parre-
maks; agga ommeti wanna ellatand fun-
ningas ei saand vimaks neist mitte täieste
jäggo. Olli siis ses lotus^ses, et temma
poeg, kes selle au járre párria olli, ehk mõn-
nusaminne woids korda sada se nouga,